

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om apotekervæsenet.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 27. april 1962.*)

§ 1.

I lov nr. 209 af 11. juni 1954 om apoteker-
væsenet foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 7, affattes således:

„Stk. 7. Såfremt der ved udsendelse af cirkulærskrivelser eller tryksager eller ved avertering om lægemidler gives urigtige eller utilstrækkelige oplysninger angående lægemidlernes terapeutiske effekt og bivirkninger eller angående de forsigtighedsregler, der bør tages, når lægemidlet anvendes, eller om lægemidlernes pris eller det tilskud, der kan opnås ved anskaffelse af visse lægemidler, kan sundhedsstyrelsen pålægge fremstilleren eller annoncøren at udsende korriierende eller supplerende cirkulærskrivelser, tryksager eller annoncer. Cirkulærskrivelser og tryksager skal være dateret.“

2. § 6, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Apoteker kan i almindelighed kun oprettes, når det må antages, at apoteket ved normal drift ikke vil blive berettiget til tilskud i henhold til reglerne i § 48.“

3. § 10, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. I andre tilfælde af apotekerbevillingens bortfald samt i tilfælde, hvor et apotek i forbindelse med ledighed skal nedlægges, bestemmer indenrigsministeren, hvorledes apotekets drift midlertidigt skal ordnes, og kan i så tilfælde lade apoteket drive for apotekerfondens regning.“

4. § 14. Som nyt stk. 3 indsættes:

„Stk. 3. Sundhedsstyrelsen kan i særlige tilfælde tillade en person, som i udlandet

har fået en uddannelse, der svarer til den i stk. 1 omhandlede uddannelse, at tage ansættelse som apoteksassistent.“

5. § 23, stk. 3, 1. punktum, affattes således:

„Såfremt den tiltrædende apoteker ikke erhverver den ejendom, hvori apoteket er beliggende, er han berettiget til at overtage apotekslokalerne som lejer for et tidsrum af indtil 2 år“.

6. § 23, stk. 3, sidste punktum, affattes således:

„Hvis den fratrædende apoteker var lejer af apotekslokalerne, indtræder den tiltrædende apoteker i lejemålet for de nævnte 2 år.“

7. § 23, stk. 4, affattes således:

„Stk. 4. Dersom det ved en apotekers fratræden bestemmes, at apoteket skal nedlægges, og det på en efter indenrigsministerens skøn fyldestgørende måde godtgøres, at varebeholdningens og inventarets salgsværdi derefter er mindre end den værdi, disse aktiver må antages at ville have haft ved salg til en efterfølger, jfr. stk. 1, kan ministeren bestemme, at forskellen helt eller delvis dækkes af apotekerfonden. Tilsvarende bestemmelse kan træffes af ministeren, dersom en apoteker som ejer af den ejendom, hvori apoteket er indrettet, i forbindelse med apotekets nedlæggelse sælger ejendommen til en af ministeren godkendt salgssum, der er mindre end den ejendoms-værdi, som er fastsat for ejendommen ved den senest forud for nedlæggelsen foretagne vurdering i henhold til lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme.“

Indenrigsmin. 4. kt. j. nr. 3010-32-1960.

*) Se FT: 1153, 1881, 4573, 4655; A. 381; B. 973. Lov nr. 165 af 16. maj 1962.